

tillade sig at anmode det ærede Udvalg om behagelig at ville være uleiligt med til 2den Behandling af Finanslovsforslaget for 1876—77 at stille følgende Vindringsforslag:

ad. § 6. I. Indtægtskonto 4 c. Summen 44,000 Kr. nedsettes til 26,000 Kr.

ad. § 6. I. Udgiftskonto B. 2. a. 3. Summen 83,830 Kr. forhøjes til 93,000 Kr."

Hermed fulgte som Bilag følgende Skrivelse fra Finansministeren til Indenrigsministeren af 17de Januar 1876:

"J behagelig Skrivelse af 12te d. M. har Indenrigsministeriet i Anledning af det fra det islandste Althing i en Adresse til Hans Majestæt Kongen fremkomne Andragende om Etablering af en bedre og fyldigere Forbindelse mellem Danmark og Island end den, som er tilveiebragt ved den nuværende Postforbindelse, særligt saaledes, at der etableres en Forbindelse mellem Kjøbenhavn og nogle Havne paa Island foruden Reykjavik, begjært Finansministeriets Uttringer meddelte, navnlig om der herfra maatte være Noget at erindre imod, at der under Forudsetning af, at der om Besørgelsen af den hidtidige Forbindelse afsluttes Kontrakt med det forenede Dampskibsselskab for et Tidsrum af 5 Aar mod en aarlig Godtgjørelse af 40,000 Kr., søges bevilget et Lilstud, der anslaaes til 30,000 Kr., til delvis Dækning af Udgifterne ved en 3 Gange aarlig Dampfart i 1876 fra Kjøbenhavn rundt om Island, idet der ved den islandste Finanslov for 1876—77 er bevilget til det omhandlede Viemed 30,000 Kr. for bemeldte Biennium.

Saaledes foranlediget, skal man ved de medfulgte Bilags Tilbagevendelse ikke undlade tjenstligst at meddele, at Finansministeriet med Indenrigsministeriet i Modsetning til, hvad der er udtalt af Althinget, bestemt maa hævde, at der ikke paa Bestemmelsen i Lov af 2den Januar 1871 § 6 kan støttes noget berettiget Krav paa, at der af den kongerigste Statskasse gjøres noget ydeligere Offer end hidtil stet i Henseende til en fyldigere Udvikling af Postforbindelsen med Island. Ministeriet kan imidlertid paa den anden Side ikke benegte, at en udvidet Postforbindelse som den foreslaaede er — aldeles bortset fra den Betydning, den maa have for Island — af Interesse for Kongeriget saavel i politisk som merkantil Henseende, og at Etableringen af en saadan Postforbindelse derfor maa anses for hensigtsmæssig, forsaavidt den ikke paabyrder den kongerigste Statskasse uforholdsmæssige Offre. Om end det af Indenrigsministeriet meddelte Overflag, som ogsaa af det Kongelige Ministerium selv bemærket, maa anses for aldeles kalkulatorisk, tror Finansministeriet dog i Genhold til det Foreliggende ikke at burde udtale sig imod, at den foreslaaede Bevilling søges, idet det i saa Henseende navnlig er af særlig Betydning, at der fra Islands Side tilskydes et forholdsmæssigt betydeligt Bidrag; men Finansministeriet maa dog af Hensyn til Statskassens Interesse holde for, at man foreløbig ikke binder sig for længere Tid end de 2 Aar, for hvilke den islandste Bevilling foreligger, samt at det udtrykkelig betinges, at den ved § 6 i Lov af 2den Januar 1871 omhandlede Fritagelse for Afgift til Islands særlige Kasse ogsaa kommer til at omfatte den paagjældende Ryskfart."

Udvalget er ganske enigt med Ministeriet i, at der i Loven af 2den Januar 1871 § 6 vel kan støttes en Fordring om Postdampskibsforbindelse mellem Danmark og Island for Statskassens Regning, men ikke nogen ydeligere Udvikling af Ryskforbindelsen paa Island selv. Imidlertid erkjender man, at det Lilstud til den paatænkte Dampskibsfart, som Althinget har bevilget for Finansperioden 1876 og 1877, i Forhold til Dens Kræfter er ret betydeligt, og at Islænderne navnlig i de første Aar ville have mange kostbare Opgaver at løse foruden denne. Man skal derfor ikke gjøre nogen Indvending imod den foreslaaede Foranstaltning, forudsat, at der fra Island fremdeles ydes det Lilstud, der er bevilget for de første 2 Aar. Fremdeles er man enig med Finansministeriet, naar dette har stillet den Betingelse, at den nye Postfart ogsaa fritages for Afgift til Islands særlige Kasse, og at der fra dansk Side ikke indgaaes nogen bindende Forpligtelse for længere Tid end to Aar, efter hvilken det dels maa vise sig, om Lilstud fra Island fortsat bliver bevilget, dels maa tages under fornyet Overveelse, om dette Lilstud ikke burde forhøjes, dersom det skulde vise sig, at den ny Dampskibsrute medfører en større Udgift end nu paaregnet. Naar Indenrigsministeriet udtaler, at Betingelsen for en saadan Ordning's Gjennemførelse vilde være, at Lilstudet fra Island ydes for et vist Tidsrum, for Exempel af 5 Aar, for at private Nødhedier kunne antages tilbøielige til at overtage Farten, da er dette ikke Udvalget ganske klart, eftersom det synes, at Farten Kjøbenhavn—Reykjavik maa kunne ordnes uafhængig af den nye Route. Men forsaavidt som her er et Betingelsesforhold tilstede, vil Kontrakt med det forenede Dampskibsselskab ikke kunne indgaaes for mere end 2 Aar.

Ministeren har senere om denne Sag givet Udvalget den Oplysning, at Kontrakt er afsluttet med det forenede Dampskibsselskab paa Betingelse, at Selskabet, er forpligtet paa 5 Aar, men